

Z historie obce – blahořečení Karla I.

V měsíci lednu 1910 nastoupil na faru do Kostelní Lhoty duchovní František Wolf. Byl literárně činný, např. přeložil Životopis svaté Zity od hraběte Ledochorského a sepsal rovněž Životopis arcivévodských manželů Karla a Zity.

Obě tyto knihy zaslal ve skvostně vypravených exemplářích na císařský dvůr do Vídně a zanedlouho přišel děkuvný telegram arcivévodkyně Zity. Zde je patrně počátek přízně, kterou arcivévodský pár projevil i svojí návštěvou v Kostelní Lhotě.

Arcivévoda Karel, který se stal v roce 1916 posledním rakousko-uherským císařem a králem českým, dorazil do Kostelní Lhoty dne 2. března 1912. V naší obci se stavil cestou ze Staré Boleslavi do nové posádky svého dragounského pluku. Navštívil také školu, kde se podepsal do kroniky.

Se svou manželkou Zitou přespal arcivévoda Karel na faře. Arcivévodkyni se po devíti měsících narodil prvorozený syn Otto Habsburský.

Karel se narodil v roce 1887 jako syn arcivévody Oty, který byl bratrem následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este. Mladý arcivévoda Karel prožil

velkou část svého života v Čechách a proto uměl velmi dobře česky. V roce 1908, po skončení studií v Praze na Karlově univerzitě, ho císař František Josef I. povolal do Staré Boleslavi ve funkci velitele 5. eskadrony 7. pluku lotrinských dragounů. Po veselém životě císařského důstojníka bylo třeba pomýšlet na sňatek.

V roce 1909 se ve Františkových lázních setkává s princeznou Zitou z rodu Bourbon-Parma. Dne 14.6.1911 byly zasnuby a 21. října 1911 mají Karel se Zitou svatbu.

V březnu 1912 přišel rozkaz k přesunu do východní Haliče a 1. listopadu téhož roku byl povýšen do hodnosti majora a převelen do Vídně. Rovněž v roce 1912 se Karlovi a Zitě narodil syn, který dostal po dědečkovi jméno Otto.

Po sarajevském atentátu v roce 1914 na svého strýce Františka Ferdinanda se stává Karel následníkem trůnu. A když dne 21. listopadu 1916 umírá František Josef I., arcivévoda Karel František Josef se stal Karlem I., císařem rakouským a králem českým. V roce 1917 zmírnil tresty smrti odsouzeným českým politikům dr. Kramářovi a dr. Rašínovi, kteří byli po amnestii propuštěni.

Na konci své krátké vlády (1916 až 1918) se pokusil o přechod Rakousko-Uherska k federativnímu státu. Monarchii se snažil zachránit i ústupky českým a všeobecně slovanským požadavkům po autonomii. Neuspěl především kvůli odporu maďarských a německo-rakouských nacionalistů. Císař Karel I. umírá v exilu na ostrově Madeira 1. dubna 1922 ve věku pouhých 35 let. Jeho manželka Zita se dožila 92 let (zemřela v roce 1990).

Papež blahořečil posledního českého monarchu Karla I.

Poslední český král byl dne 3. října 2004 poslán papežem na cestu, na jejímž konci může být prohlášen za svatého. Jan Pavel II. v bazilice svatého Petra ve Vatikánu blahořečil za přítomnosti zhruba 30 000 věřících pět postav z minulosti včetně posledního rakousko-uherského císaře a českého krále Karla I.

"Doufám, že císař Karel bude sloužit jako příklad, zvláště pro ty, kteří dnes v Evropě nesou politickou odpovědnost," prohlásil papež během ceremonie a zdůraznil, že Karel odsuzoval první světovou válku a všemi silami se pokoušel o její ukončení.

Blahořečení přihlížela i tisícovka potomků habsburské dynastie, mezi nimiž byli i čtyři dosud žijící synové císaře. Nejstarší syn Otto žije v Německu, Stephan v Maďarsku, Karl Ludwig v Belgii a Felix v Mexiku. Rakouský prezident Heinz Fischer účast na ceremonii odmítl s omluvou, že není katolík. Rakouskou politickou scénu ve Vatikánu zastupoval šéf parlamentu Andreas Khol.

